

Fiatalokból műértő közönség

Befejeződött a képzőművészeti körök
szegedi konferenciája

Bár a kiállítás még szeptember 24-ig nyitva a Horváth Mihály utcai képtárban, tegnap délelőtt a megyei tanárház épületében befejeződött az amatőr képzőművészeti körök VII. országos tárlatával együtt rendezett háromnapos konferenciája. Bónszky Pál, a Népművelési Intézet csoportvezetőjét kértük foglalja össze a szegedi tanácskozási eredményeit, röviden tájékoztasson az amatőr képzőművészeti mozgalmáról.

Az országban közel tízezer taggal működő 300 képzőművészeti kör az egyetlen olyan amatőr mozgalom, mely saját oktató-nevelő gondjain túl társadalmi méreteket is segíteni igyekszik a vizuális-képzőművészeti-esztétikai nevelést. Így a szegedi konferencián nemcsak szorosban a képzőművészeti mozgalom módszertani-didaktikai problémáiról esett szó, hanem például a televízió szerepéről a képzőművészeti kultúra terjesztésében, vagy — a helyi realitások figyelembe vételével — különféle nevelési terü-

tek állami és társadalmi szervekkel közös koordinációjáról. Vagy például arról, miként lehet tárlatátogató közönséget nevelni azokból az emeberekből, akik érdeklődését mondjuk lakáskultúrájuk kialakításának igényével vagy munkájuk nyertéitai vonatkozásaival nyertethetjük meg a művelőzetnek.

Néhány szót a képzőművészeti mozgalmáról. Alapvető célja: **élményszerűségen át műértő közönség nevelése**. De kőfaragóknak, kirakatrendezőknak és más határterületek szakembereinek egyfajta továbbképzési lehetőséget nyújt, s **tehetségkutató** funkciója is van. Ebből a mozgalmából — melynek tagjai életkor szerint 72 százaléka 30 évesnél fiatalabbak, s 48,1 százaléka 14—16 éves fiúk, lányok — kerül ki a tárlatátogató tözrsközönség. Nálunk nem kövült paragrafus, közhelynek beillő transparenss, a „fiataloké a jövő”, hiszen az ifjúság konvenciómentesen, tehát **előítéletek, megrögzött szokások nélkül**

kerül a mozgalomba, szemléletünk tehát korszerű lehet.

A hetedik országos kiállítás és konferencia első ízben került vidékre, Szegedre. „Kézrel fogható” eredményekről is beszámoltunk: körülbelül 800 műalkotásról színes diaprojektív késszűl, s a televízió két fórumon kíván foglalkozni a mozgalommal. A **közönség folytatja** című sorozatban a Képzőművészeti Alap, Népművelési Intézet és a TV közös pályázatának nyertesek kerülnek képernyőre el, ahol műelemzéseket láthat a közönség, a **Művészeti ABC** sorozat pedig a képzőművészeti nevelés sajátos, egyedi formanyelvét tárgyalja. A szegedi kiállításon **először mutatkoztak be környező országok amatőrjei**: lengyelek, csehszlovákok, bolgárok és NDK-beliek, s az összehasonlítások megvont mérleg összkép alapján úgy tűnik, a jövőben **dráma** tervezhetünk egy nemzetközi kiállítást Magyarországon.

Nikolényi István

Értékesítési biztonság a baromfitenyésztésben

Korszerű üzemek — Csomagolt liba-, kacsa- és pulykahús
Nyúl és galamb

(Kiküldött munkatársunktól.) A 66. Országos Mezőgazdasági Vásár és Kiállításán Láng György, a Baromfiipari Országos Vállalat vezérigazgatója kedden, tegnap délelőtt a baromfitenyésztés, nevelés, hizlalás és feldolgozás jövő kilátásairól tájékoztatta a saját munkatársait.

Szabad forgalom
— védőárral

A vállalat vezérigazgatója hangoztatta, hogy a baromfitenyésztés továbbra is a magyar mezőgazdaság egyik legjövedelmezőbb termelési ágazata marad. Természetesen lesznek változások az eddigi értékesítési rendszerben, a feldolgozó vállalatok és termelők, tenyésztő üzemek, az általános fogyasztási és értékesítési szövetkezetek kapcsolataiban. Változás lesz például, hogy 1968. január 1-től kezdődően a baromfifélék is a szabad forgalmú árucikkek listájára kerülnek. Az állam azonban **védőárakat** biztosít valamennyi baromfifajtának. A január 1-től érvényben levő védőárak lényegében azonosak lesznek az 1967. évi állami felvásárlási árakkal.

Ezt az örömdetesen jó termelési biztonságot az tette lehetővé, hogy az eddigi külföldi piacok mellett sikerült az egyébként rangos magyar baromfi számára újabbakat szerezni.

Az újabb
lehetőségek

Vágotbaromfit és különféle baromfiipari készítmé-

nyeket exportálunk legújabbban Görögországba és a Közel-Kelet több országába. Ugyanakkor a legnagyobb vásárlóink közé tartozik a jövőben is a Szovjetunió, Csehszlovákia és az NDK. A sajtó és a baromfiipar szakembereinek találkozóján sok szó esett a **házigalamb- és a házinyúl-tenyésztés** gyors ütemű fejlesztésének fontosságáról is. A vezérigazgató a külföldi piacok rendkívül imponáló áráival bizonyította, hogy nagy lehetőségeink vannak a házinyúl és a házigalamb értékesítésében. Ezért várható, hogy a házinyúl kilogrammonkénti felvásárlási ára már a közeljövőben a mostani 19,30 forintost árról 25 forinttra emelkedik.

A városok
baromfiellátása

A sajtótájékoztató területekre kerültek a városi fogyasztók panaszai, problémái is. Láng György közölte, már eddig is hathatós intézkedéseket tettek azért, hogy ne kerüljön többé forgalomba, még elvéve sem, romlott, fogyasztásra alkalmatlan tojás. Továbbá: hamarosan megjelennek az üzletekben a fagyasztott baromfifélék mellett az **előhűtött, frissen vágott csirke** is. Kis csomagolásban hoznak forgalomba **hízottliba-, hízottkacsa- és pulykahúst**.

A hazai baromfitenyésztés, felvásárlás eddigi eredményét is bemutatta a vállalat vezérigazgatója. Például amíg 1960-ban még mindössze 2690 vagon árubaromfit értékesített a magyar mezőgazdaság a ba-

romfiipar számára, addig az idei várható eredmény 8300 vagon előbaromfi lesz. Ugyanez idő alatt a tojásfelvásárlás is mintegy sokszorosan emelkedett.

E nagymértékű termelési felütésnek megfelelően korszerűsítették a baromfiipar gyárait. Ma már baromfifeldolgozó üzemek modernizálásukban, gyártástechnológiájukban egyaránt állják a versenyt bármelyik európai ország baromfiiparával.

Csepeli József

„Várakozásunkban nem csalódtunk“

A hazánkban járt francia katolikus csoport
vezetőjének nyilatkozata

Egy hetet töltött hazánkban a *Témoignage Chrétien* című francia katolikus hetilap vezetőségének és a lapbarát körének 130 tagú csoportja. Elutazásuk előtt Georges Montaron, a lap főszerkesztője, aki a csoportot vezette, nyilatkozott a Magyar Távirati Iroda munkatársának.

Csoportunk összetételét a francia katolikus társadalom keresztmetszetét adja — mondta. — Vannak közöttünk tanárok, tanítók és tanítók, orvosok, mérnökök, munkások, parasztok és természetesen papok is. Valamennyien szocialisták, a társadalmi haladás hívei vagyunk, és éppen ezért nagy kíváncsisággal jöttünk Magyarországra.

Várakozásunkban nem is csalódtunk, sőt nagyon elégedettek vagyunk utazásunk eredményeivel. A püspöki kar külügyi bizottságának széles körű, sokoldalú programot állított össze számunkra. Mindent megtehettünk, amit csak akartunk, és mindenütt alkalomunk volt közvetlenül beszélgetni az emberekkel. A fővárosban kívül Kecskeméten, Miskolcon, Nyíregyházán, Egerben és a Balatonnál jártunk. Láttunk állami gazdaságokat, termelőszövetkezeteket, gyárat, egyetemet, iskolákat. Mély benyomást tett ráink, hogy a magyar mezőgazdaság és ipar milyen

Tanévnyitó a felsőfokú vasútforgalmi technikumban

A Szegedi Felsőfokú Vasútforgalmi Technikumban az idén 120 — közöttük 45 elsőéves — hallgató kezd meg tanulmányait. A fennállásának ötödik évfordulóját ünneplő intézet **tanévnyitó ünnepségét** tegnap, kedden délelőtt tartották a technikum nagytermében. Az ünnepségen megjelent Máthé Sándor, a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium vasúti főosztályának szakosztályvezetője, Kiss Károly, a városi párt-vezérelnöke, a zottság tagja, a MÁV szegedi igazgatóságának vezetője és Szabó G. László, az MSZMP városi bizottságának munkatársa.

Kálmán Mihály, az intézet igazgatója nyitotta meg az ünnepséget, majd Máthé Sándor méltatta az új tan-

év feladatait és a többi közt hangoztatta, hogy a tanulmányi munkának **szerepe és szoros kapcsolata** kell állnia az új gazdasági mechanizmus feladataival. Ezután az elsőéves hallgatók — a felsőfokú technikumban tanulmányi rendjének és hagyományainak megfelelően — **ünnepélyes esküt tettek** Népkozársaságunk alkotmányára, a néphez való hűségére és az eredményesebb, jobb tanulásra. Az ünnepség végén Zsivola Miklós, az intézet KISZ-titkára köszöntötte az elsőéves hallgatókat.

A tanévnyitó után az ünnepségre meghívott vendégek megtekintették az intézet új műhelyét, amelyet most adtak át rendeltetésének.

Pilótabravúr

A bombázógép alig vált el a kifutópályától, amikor hirtelen — a pilóta akarata ellenére — **majdnem függőlegesen a levegőbe** tört. Ezután hatalmas bukás következett és a gép **meredeken zuhanni kezdett** a föld felé. Ez többször megismétlődött, majd a zuhanás végén érvényessé vált és úgy látszott, hogy tíz másodperc múlva a földre fúródik.

Ivan Kornijev kapitány, a gép parancsnoka azonban nem vesztette el lélekjelenlétét. Hirtelen kikapcsolta az **automatikus kormányzó berendezést** és a kézikormányhoz kapott. A hatalmas erőfeszítéstől kézfejen megrepedt a bőr, de végül sikerült a **kézikormányt a megfelelő állásba** húzni. A gép zuhanása megszűnt.

A repülőgép ezután még **másfél óráig keringett** a levegőben amíg legénysége meggyőződött arról, hogy nincs akadálya a biztos leszállásnak.

Sok szándékból — egy akarat

Röszkei „csúcserkeztet” községfejlesztési témákról

Afféle falusi „csúcserkeztet” csöppentem nemrégiben. Csak azért nevezem azonban értekezletnek, hogy neve legyen — más-
különbben semmiben nem hasonlított formáságokban szabályos tanácskozáshoz. Nem volt elnöke, nem nyitotta meg senki és referátum sem hangozott el. Talán még azt is nehéz lenne ki-nyomozni, ki hívta össze. De ott voltak mind, akiknek vállára rakta a falu a maga gondjait: Miklós Sándor, akit Röszke delegált a megyei tanácsba, dr. Horváth István, a röszkeiek képviselője a járási tanácsban, Márki Vincéné vb-elnök, Molnár Béla vb-titkár, Kéri Márton, a községi MSZMP-szervezet csücsitkára, Tancs Imre és Forró László tsz-elnökök.

Mindjárt a téma közepébe vágta:

— Mindegyikünk igyekszik eljárni valamiben, amit a lakosság kért a választá-

sok idején. Kilencselünk, szervezünk, interpellálunk... De valami rend kellene ebben!

— Ugy, úgy... Sorra szedni a község gondjait, fontossági sorrendet meghatározni és összevetni az igényeket meg a lehetőségeket!

— Meg a magunk erejét! — Egy akaratot a sok szándékból! Így kezdődött.

A lecke

Hogy miminden kellen-e? Ut... Olyan a falu főtája, hogy ott tengely törlik, istráng szakad, Akta van már róla két kiló is. Már ígért is, hogy tán az idén hozzáfognak. De semmi mozgás. Orvosi rendelő... Az idén elkezdte a tsz építőbrigádja az alapozást és jövőre készen átadja. Az anyag meg a pénzfedezet megvan. **Állatorvosi rendelő**... fel kell újítani! Tartalékoltak rá pénzt, de az meg kevés. Legalább a berendezésben elkelne a járás segítsége. Járda... Valamennyi pénz jutna járdalapra, a lakosság vállalná a munkát. **Ovoda**... A Kossuth Tsz átadta a régi irodaházat, már parkettáznak, az idén elfoglalhatják az apróságok. „Népház”... Ezt a telet már nem bírja ki. Pénz nincs. Ki segít be egy kis munkával? **Belvíz**... Már kijelölték az útpályát a csatorna helyét. De ha tavaszig ki nem vetik a gödrét, tán még Bodomot is elviszi a víz. Erre megbízást adnak, hogy ki járjon utána.

Ez a lecke — félmegoldásokkal.

— És most lássuk, ki mit tud az asztalra tenni!

Mindig a tsz?

Amíg arról van szó, hogy minek ki járjon utána, nagyobb az igyekezet. De adni ki tud? Mindenki a tsz-elnökökre néz. Ott vannak az építőbrigádok; onnan tehetnek ki a fuvar; talán pénz is jutna. De ők most nem nagyon szólhatnak. Össz van, munka és munka. S nem volt valami nagy a termés sem. A végén... a gazdasági év végen jobban lehet majd látni. Sztet is tájékoztató, mintha azt kérdeznék: „Hát mindig a tsz?”

Szorítóba kerülnek.

Dülfutókat juttattak, jó, rengeteg van. De hiszen a ti gépeitek háználják az utakat!

Adtunk egy épületet is!

— Igaz. És az építés se kútya. De ha egyszer üres a község pénztára, talán kitelne egy-két fuvar a járdalapokkal... Vagy a másik tsz, amelyik a népházat használja, megajánlhatná a

tetőt, hogy össze ne roskadjon majd a hó alatt... Hiszen ha pénz volna...

— Akinek pénze van, füttyölni is tud! Jó lenne nekünk is egy viz nota! De majd gondolkozunk rajta.

— Csak ne sokáig!

Igy megyen a kis röszkei „csúcserkeztet”. A gond egyik végét már fogják, s keresik a másikat, hogy kétfelel lehessen emelni. De olyan sok mindenben múlik még a legkisebb dolog is. Lesz-e járdalap? S ha igen, hogyan fuvarozzák el? Marad-e ideje az építőbrigád-nak a tető megajánlására, s ha igen, honnan a cserép? Nem húzódozás vagy húzódozás ez, hanem fejtörés.

Még egyszer,
előlről

— Mit is végeztünk hát? Az óvoda, a rendelő, az állatorvosi rendelő ügye „gurul”. A járdalapot meg kell venni. A kocsatornák kitarításában segít a lakosság. A népház... Itt mégis az Aranykalász Tsz kezében a kulcs. Maradna hát az út... Ez a KPM dolga. Ígért már van, ennek kell utána járni!

Megkerül az akta is. A községi igazgatóság ígéretét ki a megyei tanács illetékes osztályának levele így hangzik: „... a társadalmi út portalomtása szerepel a KPM hódmezővásárhelyi községi igazgatóság 1967. évi végrendeletének munkái között.” De meg egy talicska homok sem ígéri a munka megkezdését, a tél pedig befűtött ennek a nagy vállalkozásnak. Négyöt kilométeres útszakasza van szó, amelyet még 1924-ben raktak le, s ma már csak a jószándék tartja. S tulajdonképpen **Röszkén minden gond ide kanyarodik vissza, ehhez az úthoz**.

Ment-e valamivel előbbre a falu ügye? Vagy ez a „kis-csúcserkeztet” is pusztán szószaporítás volt? Azt hiszem, példás dolognak sikerült ez a községfejlesztési megbeszélés. Mindenki megtudta és elismerte a helyes sorrendet, több dologban garanciát vállaltak, feladatokat osztottak szét maguk között a résztvevők. Összehangolták az érdekeket — a falut, a termelőszövetkezetet, a tanácsot — és egy meder-be vezették.

— És egyeztünk meg abban, hogy **jelövőkant ugyanígy összeállunk**.

Ez pedig már egyúttal a folytatás ígérete. Az sem hoz kétsésként forgó várat, de bizonyára közelebb visz a lehetőségek kibontakozásának és társadalmi támogatásának maximumához.

Sz. Simon István

Magyar siker a gmundeni slágerfesztiválon

Az osztrák lapok szerint a gmundeni dalfesztivál legnagyobb meglepetését a magyar énekesszék okozta. A *Kronen Zeitung* Kocz Zsuzsát nevezi a nemzetközi fesztivál „koronázatlan győztesének”, aki „négy unalmas nap után igazi sikert aratott”. A lap

tudósítója szerint Kocz Zsuzsát október 10-re ismét meghívták Bécsbe, hogy tárgyalásokat kezdjenek vele egy tv-műsor ügyében.

Az Express Kocz Zsuzsa mellett Zalatnay Sándort emeli ki a mezőnyből.